

{ אז נדברו }

פרשת קורח תש"פ | עלון מספר: 469 | לסדר: "כי לא יטוש ה' את עמו בעבור שמו הגדול..."

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

זמני תשובה ממשמשים ובאים... גם אם זה לא היה ר"ת תמוז...

אולי ישמע לך מוזר לדבר על זה... אבל בשבת הקרובה זה שבת מברכים תמוז!!! ותמוז כידוע זה ראשי תיבות "זמני תשובה ממשמשים ובאים" וגם אם זה לא היה ראשי תיבות... מה שבטוח בעוד שלושה חודשים מגיע ימים הנוראים... ו... ו... והשנה כלנו מבינים שצריך להגיע קצת יותר מוכן לימים הנוראים... להזכיר!!! שנה שעברה בתחילת חודש תמוז... התחלנו להתכונן... אבל לא ליום הדין!!! אלא ליום הבחירות שנערך בערב יום הדין!!! והתוצאה של אותם בחירות ידועה לכולנו... ש... שיצאנו קרחים מכל הכיוונים... מהבחירות לא יצא כלום (כי היו בחירות חוזרות) ואילו את הימים הנוראים הפסדנו... ו... והתוצאות נכרו השנה היטב בשטח...

זה לא סוד שהשנה הקב"ה דפק על השלחן!!! וזו דפיקה חסרת תקדים!!!

אני עושה מחקר בנושא... כל יהודי זקן שאני פוגש אותו... אני שואל אותו האם הוא זוכר תקופה כזו דרמטית? לא דווקא קורונה... אם זה מלחמת יום כיפור... או ששת הימים... או תקופת הצנע... וכולם פה אחד אומרים: שדרמטיות שכזו הם לא זוכרים!!! זאת אומרת: צריך להעמיד את הדברים על השלחן... השנה קרה משהו שלא קרה בעשרות שנים האחרות...

הקב"ה דפק על השלחן!!!! הקב"ה אמר: אני רוצה פה שינוי!!!!

אז הנה... בדיוק בשביל זה זמני תשובה ממשמשים ובאים... ואם בכל שנה בזמן הזה... אנחנו עסוקים קודם בסוף שנת הלימודים... ואח"כ בחופש הגדול... ו... ואם אתה רוצה לדבר איתי על הימים הנוראים... תבא בסוף אוגוסט... אז זהו!!! שהשנה הכל השתבש... אין יוני יולי אוגוסט... ושנת הלימודים רק מלחיצה ומרתיעה אותנו... ובלאו הכי אנחנו משותקים בגלל הקורונה!!! ולא נותר לנו אלא ללכת עם הפנים קדימה... ולהתחיל להתכונן לימים הנוראים...

שתי אפשרויות לפנינו: או ללכת אחורה!!! להתכונן לגל הבא של הקורונה שיחזיר אותנו שלושה חודשים אחורה... או ללכת עם הפנים קדימה... ולקדם את פני הרעה... ולהתחיל לעשות בדק הבית מקיף ולהתכונן לימים הנוראים... ולהבטיח לעצמנו דבר אחד: השנה אנחנו לא נגיע שאננים לראש השנה!!! השנה אנחנו לא נרדם בשמירה!!! השנה אנחנו לא נשרוף את הימים שלפני יום הדין על פיצ'פקעס כמו בחירות או אפילו קורונה וכדו'... אנחנו נגיע מוכנים!!!

ועכשיו זה הזמן להתכונן!!! חודש תמוז ואלול זה כמו חודש שביעי ותשיעי... קיי"ל שאשה יולדת או בחודש השביעי או בחודש התשיעי... אבל בחודש השמיני זה נישט האין נישט האער...

אז דבר כאן: חודש אלול מיועד עבור מי שחטא כל השנה... אז נו... מהר מהר תתפוס את עצמך ולכה"פ תקבל על עצמך להבא!!! לשנה הבאה!!! שמשנה הבאה תחזור למוטב!!! זה תשובה נוסח חודש אלול... לעומת זאת חודש תמוז... זה עדיין יחסית מוקדם... וכעת יש צ'אנס עוד לתקן את השנה עצמה!!! אם אני תופס את עצמי לידיים בחודש תמוז... אז אנחנו לא מדברים על קבלות על השנה הבאה... אנחנו מגיעים עם קבלות בידיים מהשנה הזו!!! אני כבר שלושה חודשים מחזיק חזק בכמה קבלות טובות שקבלתי על עצמי... (חודש אב זה כבר בין הזמנים... חופש... זה אמנם לא מאוחר כמו אלול... אבל גם לא מספיק מוקדם כמו תמוז... כמוכן גם אם התשובה רצויה...)

בל נשכח!!! שבדיוק בראש השנה הקרוב אין שופר!!! כי זה ראש השנה שחל בשבת... וזה די מלחיץ!!! כי הגמ' אומרת: שכל שנה שאין תוקעין לה בתחילתה מריעין לה בסופה... ובדיוק בר"ה הקרוב שאנחנו כ"כ צריכים ישועה... כ"כ צריכים את השופר שילך לפנינו... בדיוק השנה לא יהיה לנו שופר... (לאחר יותר מעשר שנים שזה לא קרה) נו... אז באמת מה עושים???

אז כבר הוזכר כאן בגיליון זה... שבראש השנה שחל בשבת שלא תוקעים בשופר!!! אז השבת קודש היא השופר!!! השבת שבגלל שמירתה אנחנו לא תוקעים בשופר... היא היא השופר!!! היא הולכת לפנינו ותוקעת בשופר גדול ומעלה זכרוננו לפני ה' לטובה... ומעתה:

אם בר"ה הקרוב היינו תוקעים בשופר רגיל... אז להתחיל ללמוד בחודש תמוז הלכות שופר... זה... זה לא קשור בכלל... אבל אם השופר של ראש השנה הקרוב זה השבת קודש... אם ככה: יש לנו כבר עכשיו מה להתכונן לקראת ראש השנה הקרוב!!! ולהחליט שכבר מעכשיו אנחנו מתחילים את ההכנה לתקיעות!!! מעכשיו אנחנו מתחילים לייקר את השבת... לרענן את שמירת השבת... לתפוס חזק בכל מה שנוגע לשבת... כן!!! צריך לשפץ את השופר שלנו...

ואם בדף היומי לומדים כעת מסכת שבת ואח"כ גם עירובין... הרי ללמוד כעת מסכת שבת זה ממש מסכת ראש השנה... זה הזמן לתפוס חזק בדף היומי מסכת שבת... ובאופן כללי... לדעת ששבת קודש מגנא ומצלא... ושוב!!! להגיע לראש השנה עם י"ב שבתות של רוממות!!! י"ב שבתות שהחלטנו להתחזק ליצוק תוכן בשבתות הארוכות האלו... למלאות אותם בתוכן רוחני... ולרענן את הלכות שבת... ולעודד את אבא לקראת סיום מסכת שבת שממשמש ובא בעוד פחות מחודשיים...

זה בתור המלצה לחיזוק נקודתי!!! אבל באופן כללי... לא לשכוח!! שנה שעברה בימים הנוראים נכתב ונחתם בשמים שתהיה קורונה!!! והשנה אנחנו רוצים שיחתם משהו קצת יותר טוב... אז במקום לחזור אחורה... לגל השני של הקורונה... בא נחליט להיות עסוקים עם הפנים קדימה!! לעשות חשבון נפש מקיף... ולהתחיל לרענן את עבודת ה' הכללית שלנו... לקראת אני לדודי!!!

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

נדרים פלוס"

-קהילות"

בטלפון:

(מענה ממחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כל שותפות שלכם

מחזקת את ידינו...

“

מי יותר חשוב? מי שנושא הארון או מי שנושא את ישראל על לבו??

מידי שנה אנחנו קוראים בפרשה על המחלוקת של קורח ועדתו שעוררו על הכהונה... תכלס... מה כל זה נוגע אליי? אז בשלמא אם כל המסקנה היתה שאסור לעשות מחלוקת... את זה אני מבין מצוין... זה בהחלט נוגע אליי! אבל יש פה עוד משהו... התורה מדגישה שהמחלוקת היתה על הכהונה... ויש אזהרה מיוחדת שלא לעורר על הכהונה... ואת זה אני לא מצליח להבין... למי יש היום יצר הרע לעורר על הכהונה?? את מי זה מעסיק??

אז מה באמת עומד מאחורי נקודת המחלוקת הזו לדורות... כן כהונה... לא כהונה??
טמון פה עומק שנוגע לכל אחד מאיתנו!!! מומלץ בחום להקשיב עד הסוף...

קורח היה **לוי!!!** ואהרן היה **כהן!!!** ועיקר הויכוח בין קורח לאהרן היה... מי יותר חשוב? האם כהן או לוי??
 אה... מה אתה אומר: מי באמת יותר חשוב??

אז כיום זה כבר לא חכמה גדולה... כיום כולנו יודעים שכהן יותר מלוי... אבל אליבא דאמת!!! בהיגיון הפשוט לוי אמור להיות הרבה הרבה יותר חשוב מכהן מכל הסיבות שבעולם... **ולמה?? הרי כהן**... הלוי הוא העומד מצד הקב"ה!! הלוי הוא האיש שמייצג את התורה!! לוי מתוקף תפקידו צריך לעמוד בשער ולאכופ את רצון התורה... לוי הוא האיש שלוקח אחריות על שמירת התורה בכלל ישראל... ולכן הוא המאן דאמר... "יורו משפטין ליעקב ותורתך לישראל..." אם לוי מגיע לאיזשהו מקום ורואה פרצות רחניות... אין אצלו חכמות!! הוא דופק על השלחן ולוקח את החוק לידים ואי אפשר למנוע ממנו את זה!! כי זה התפקיד שלו... אם כלל ישראל עוברים על רצון ה' הלוי הוא זה שמשלם על זה במחיר חייו!!! (עין שבת נה) "ועימדו אצל מזבח הנהושת" ממילא לוי הוא האיש הביקורתי בכלל ישראל!! הוא תמיד רואה את כל החסרונות שיש בכלל ישראל והוא לא מוותר... הוא לא כ"כ דן לכף זכות... כי מתוקף תפקידו הוא צריך לדאוג שהיו לא תהיה!!!

עד כאן לוי!!!

לעומת זאת כהן?? מה שמונים מעלות ההיפך!!! כהן הוא האיש שמייצג את כלל ישראל... הכהן כל כולו חסד ורחמים!!! הכהן רואה רק את הטוב שיש בכלל ישראל... רק מסננר עליהם... מרעיף עליהם כל היום ברכות עם כל הלב ועם כל אהבת ישראל שיש לו בגנים מאהרן הכהן... כן... אהרן הכהן זכה לכהונה שלו רק בגלל שהוא מסר את עצמו למיתה על ישראל ברגעים הקשים ביותר... בחטא העגל הוא לקח על עצמו את החטא שבביל לחפות על ישראל... (ועל זה כתוב: "אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחק ה' אלוך... היות ואהבת להצדיק את עם ישראל ושנאת להרשיע אותם... לכן משחק ה' אלוך להיות כהן גדול וכל זרעו אחרי כהנים)... ומאז כל שבט הכהונה יש להם את זה בטבע את מידת החסד... לראות רק את הטוב שיש בישראל... הנה לך ההבדל התהומי בין לוי לכהן!! כהן כולו חסד!! הוא השושבין של הכלה!! העומד מצד הכלה... כולו סניגוריה על כלל ישראל... לעומת זאת הלוי?? כולו גבורה!! הוא העומד מצד החתן!! הוא השושבין של החתן!! מייצג את התורה... תובע לקיים את דיני התורה...

עד כאן ההבדל בין כהן ללוי!!! **וכעת מתחיל הויכוח בין קורח לאהרן הכהן!!!**

אהרן הכהן **נושא על כתפיו**... את מי?? **את עם ישראל!!!** שחרוטים על האבני מילואים...

ואילו קורח... גם הוא **נושא על כתפיו**... את מה? **את ארון ברית ה'!!** את התורה!!!

כעת נשאלת השאלה הנוראה: מי יותר חשוב?? מי שנושא את הארון... או מי שנושא את עם ישראל על לבו? אה... מי יותר חשוב?? **התורה---או---נשמת ישראל!!!**

זו שאלה איזומה ונוראה!!! שאלה שעומדת ברומם של עולם!! וזה הויכוח בין קורח לאהרן...

קורח טוען לאהרן... אם מישהו יבזה יהודי... ומישהו יבזה את התורה... על כבוד של מי אנחנו מחויבים להקפיד יותר?? **על הכבוד של יהודי או על הכבוד של התורה??**

פשוט שעל הכבוד של התורה אנחנו מחויבים להקפיד!! אוי להם לבריות מעלבונה של תורה! ממילא קורח טוען בצדק שאני יותר חשוב מאהרן הכהן... עם כל הכבוד לאהרן הכהן שהוא נושא את עם ישראל על לבו ועל כתפיו... אבל אני נושא את הארון...

נו... מי באמת יותר חשוב?? אז ככה: לפי כל כללי ההיגיון קורח צודק!! מצידונו!!! יהודי מצידו אמור לטעון בתוקף שהתורה יותר חשובה ממנו... וממילא לפי ההיגיון ברור שקורח יותר חשוב... מה לנו יותר חשוב מארון ברית ה'... אבל מה נעשה... שבניגוד לכל ההיגיון הרבש"ע בכבודו ובעצמו החליט אחרת!!! הרבש"ע גזר אומר שאהרן הכהן יותר חשוב!! נשמת ישראל יו ת ר ח ש ו ב ה ! ! ! מי שנושא את עם ישראל יותר חשוב ממי שנושא את התורה... זה הגיוני?? **לא!!** זה מובן?? **לא!!** אנחנו יכולים להגיד כזה דבר?? **לא!!!** אבל הרבש"ע!! רק הוא יכול להגיד כזה דבר!! והקב"ה אמר את זה!!!

כן... זה לא פשוט!!! לא לחינם המחלוקת של קורח ועדתו על הכהונה נכתבה לדורות...

זה לא היה סתם ויכוח נקודתי!! למי מגיע השטעלע... ולמי מגיע הכהונה... היה פה ויכוח מאוד מאוד מהותי שנוגע לכל אחד ואחד מאיתנו מידי יום ביומו... קורח טוען שאין דבר יותר חשוב מהתורה!!! להיות נושא הארון זה הדבר הנאצל ביותר!! אבל עדיין... יש משהו אחד שאבא שבשמים מחשיב עוד יותר מהארון ברית ה'... את מי?? **אותך!!!!** אתה... מה... אני?? **כן!!! אתה!!! בדיק אתה... אתה בעצמך!!** לא תאמין... אבל כל הבלגן עם קורח... הכל היה סביבך... כל האש וגפירת שהייתה פה... הכל הסתובב סביבך!!!
 כן... אתה הבחור ישיבה... אתה היהודי שיש לך ניסיונות קשים ואתה לפעמים נופל... ועמוד הענן לפעמים פולט אותך החוצה כי אתה באמת לא בסדר... וקורח וכל שבט לוי נושאי הארון מתוקף תפקידם ניגשים אליך מידי פעם ומוכיחים אותך ומסבירים לך עד כמה הקב"ה כועס עליך והוא יעניש אותך... ותפסיק כבר... דיי! צא... צא טמא ממחננו...

כן... הם צודקים בביקורת שלהם... הם עושים את שלהם... הם מייצגים את התורה והתפקיד שלהם לשמור על המחנה שלנו... **אבל!!!** ביום שקורח פתאום מגיע וטוען שארון ברית ה' יותר חשוב!! ואהרן הכהן שנושא אותך על לבו הרחום ומקרב אותך לאביך שבשמים... כשאהרן טוען שאתה!!! אתה עוד יותר יקר לקב"ה... אבא שבשמים מכריע ואומר שאהרן צודק!!! כן... מוטי שלי... הבן יקר ל... אם ילד שעשועים כי מידי דברי בו זכור אזכרו עוד... קורח מצביע על התורה ואומר: אבל מוטי הזה הוא לא בסדר... אבל עדיין... הבן יקר לי מוטי... איך אפשר להתמודד מול רחמים של אבא שבשמים על בנו יחידו... הלא הוא אתה!!! כעת כבר כולם יודעים שאהרן צדק... אפילו קורח ועדתו יודעים שאתה מאוד יקר לקב"ה... יש מישהו אחד שעדיין לא כ"כ יודע את זה... תנחש מי זה?? אתה!!!! אתה עדיין טוען שהקב"ה שונא אותי... די... כמה אפשר ליפול... בטח הקב"ה כבר התייאש ממני... והוא כבר לא רוצה לראות אותך... ההההלו... מתי תבין שקורח נבלע באדמה עליך!!! על הקנאות של הקב"ה לשמור על כבודך... על החשיבות שרק הקב"ה יודע כמה אתה חשוב לו.....

בחסד ה' כי גבר ובשעה טובה

יצא לאור ספר "ואהבת"

הוא חלק ב' והשלמה לספר "אהבתי"

מה בין "אהבתי" ל--"אהבת"??

מבואר בהרחבה בעמוד 3-4 בגיליון זה...

יצוין ויודגש: שאמנם בימים כתקנם הספר

הזה לא מיועד לא לצעירים... וגם לא לכל אלו שהחיים שלהם חלקים חלקים בלי שום חריגות... **כך זה בימים כתקנם!!**

אבל!!! בתקופה זו שנגיף הקורונה לא פסח על אף אחד מיושבי חלד... הרי כעת התכנים המובאים בספר הזה אקטואליים ונוגעים הלכה למעשה לכל אחד באשר הוא בהתמודדות מול נגיף הקורונה והשלכותיו...

יש לציין: שלא התכוונתי לזה!!! עריכת הספר החלה הרבה לפני פרוץ הקורונה!!! ולכן גם אין כמעט התייחסות ספציפית לתקופת הקורונה בספר... אבל ניתן לומר שתוכן הדברים הוא אקטואלי להחריד!!!

ניתן לרכוש במוקדי המכירה:

אופקים: שמירא 0534112035

אלעד- 039073067

אשדוד- 0504120311

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', מ'ש צוויבל

ביתר עילית ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק: קבוץ גלויות 9- 0556728458

חזון איש 34 (פינת דסלה, משפחת דריימוס) 0527117271

משפחת בויס רחוב השלושה 11.

קרית הרצוג: הרב גניחובסקי 20- 0527616750

ירושלים: מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

בית וגן: רח' הרב פרנק 29 קומה ב'.

רמות א'- 0527189947

רמות ד'- רובין 47 קומה ב'

רוממה: המ"ג 31. 0527682281

גבעת שאול: בן עוזיאל- 0548491554

הר נוף- 0533148861

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

חפץ חיים 14 089742750

ברכפלד- 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גרין פארק- 0527644795

צפון: חיפה: זבולון 9.

נווה שאנן: חניטה 81 זלושינסקי.

רכסים: הורדים 4' קריצ'לר לתאם 0548415410

כרמיאל- 0527136165 משפחת שטיימן.

טבריה- 0548441354

צפת- מאור חיים צה"ל 6/65 מ'ש' סימן טוב

0533127052 עיר העתיקה: 0548449816

כמו כן ניתן לקנות גם את הספרים "אהבתי" ו"ימאן" במוקדי המכירה כדלעיל

מה בין "אהבתי" --- ל--- "ואהבת"??

בחסד ה' ובישועתו זכיתי להוציא לאור את הספר "ואהבת את ה'!"

אני שוב מוכרח לציין את ההשגחה פרטית שיש פה, שאני מצידי אמנם לא הזמנתי את העיתוי הזה... אבל אין עיתוי יותר מתאים להוצאת ספר שכזה כמו התקופה של הקורונה... עד כדי כך!!! שכמעט קראתי את שם הספר על שם הקורונה... כן... התכנים שמובאים בספר הזה... עד לפני שלושה חדשים היו מתאימים לנתח מאוד מסוים של אנשים... עד שהגיעה הקורונה... שהכניסה את כולנו לסוגיה של קבלת עומ"ש...

לכפי מה הדברים אמורים??? אז בקצרה ממש:

אני רוצה לחזור ולספר בקצרה על הרקע שעומד מאחורי החיבור הזה... (סיפורתי את זה לפני קצת יותר משנה...) ובכן: לפני שלוש שנים בדיוק זיכני ה' להוציא את הספר שנקרא "אהבתי"!!! (כי ישמע ה' את קולי תחנוני) ספר שכולו מדבר על תפילה שמתקבלת... בספר הזה הארכתני לעודד ולהעצים את עניין התפילה על כל דבר... תתפלל ותתפלל... אתה עוד תראה ישועות... תצעק... תתחנן... תקרע את השמים... והקב"ה יקבל את התפילה שלך... **זה כל הנושא של הספר!!!** והנה ב"ה זכיתי לברך על המוגמר... מדובר בקבלה ישנה שקבלתי על עצמי כשנחשפתי לראשונה לעובדה הזו שה' פשוט שומע תפילות... והנה סו"ס הספר הזה יורד לדפוס... והנה!!! אני מקבל טלפון לא פחות ולא יותר מהגאון ר' עזריאל טאובר זצ"ל... והוא ניגש ישר ולעניין: אני ר' שמשון פינקוס זצ"ל פתחנו לפני 40 שנה ארגון שנקרא שלהבת... עושים סמינרים לחרדים... לרענן את הידישקייט אצל החרדים לדבר ה'... והיות וכבר שנים רבות שאני מנסה בכל דרך איך להחדיר ולהטמיע מסרים מסוימים בקרב שלומי אמוני ישראל... והנה שמעתי עליך ועל עוד כמה כמות שיש לכם שופר בידיים... אז אני מזמין אותך לסמינר הקרוב על חשבוניי... אני בסה"כ רוצה שתבא ותקשיב... אם ימצא חן בעיניך ותעבייר את המסרים האלו הלאה מה טוב... ואם לא... אז לא... נו נו... למה לא. אדם גדול מתקשר ומזמין אותי... ועוד למלון... ועוד בחינם... נשמע טוב... מי האמין שאני אי פעם אדרוך במלון... **ותכל'ס... לא חלמתי מה מחכה לי שם!!!** היתה לי שבת שחורה משחור!! ישב שם אדם גדול... ובמשך יומיים תמימים על מה הוא דיבר? על הנושא שהכי שנאו עלי בעולם! **על קבלת יסורים באהבה!** משום מה באותו סמינר זה היה כמעט כל הנושא שלו... הוא אמר: יהודי מתפלל ומתפלל... צועק וצועק... רבש"ע: תעזור לי... תתן לי... תתן לי... רץ למקומות הקדושים ועושה את כל הסגולות... העיקר להילחם נגד הרבש"ע ולשנות את התכניות שלו בכל מחיר... האם חשבת גם לקבל את רצון ה'?? האם פעם העלית על דעתך להגיד לה'... טוב... אם ככה רצונך ית'. אז אני איתך!!! אני ממליך אותך בזה שאני מקבל אותך.

בקיצור: שבת שלימה!!! סמינר שלם!!! זה היה כל הנושא...

ואני מתפוצץ!!!! חצי שנה אני עובד על ספר אהבתי!!! רק עכשיו גמרתי לכתוב את הספר הזה שכל עניינו תתפלל... תצעק... אל תוותר... אם תתעקש תקבל... (ואתה מבין לבד שזה לא רק ספר אלא זה כל המשענת של חיי... כל החיים שלי מבוססים על ההולך ילך הזה... אני בטבעי טיפוס שברירי... אוסף של משקעים ותסבוכות וכל מה שהחזיק אותי ורומם אותי בחיים זה רק התפילה והידיעה ש"הטה אזנו לי ובימי אקרא... ומתי שאני רק רוצה הרי בשם ה' אקרא אנה ה' מלטה נפשי...) והנה... מגיע פה יהודי מורם מעם ולוקח פטיש עשר קילו ופשוט מנפץ לי את כל משענת חיי... והוא אומר לי: לא!!! צריך לדעת גם לקבל באהבה!! לא תמיד כל הבעיות נפתרות... ולא תמיד הקב"ה הולך לפי החליל שלך... לפעמים הקב"ה רוצה שתקבל אותו!! שתמליך אותו... שתסכים להיות אחד איתו ונאמן אליו בכל מצב... התחשק לי באמצע הדרשה לברוח משם כל עוד נשמתי ביי... ו... ולעשות קפיצת ראש בברכה של המלון... (תרתי משמע... לטמון את הראש באדמה...) יצאתי עצבני! עברה עלי שבת מזעזעת... (על הדרך היה לי באותם ימים גם כמה דאגות מטרידות שהתפילה זה הדבר היחיד שהרגיע אותי... והנה... פה פתאום אמורים שלא!!! מיותר לציין שזה לא הוסיף לי מצב רוח...) בקיצור: בסוף הסמינר ניגשתי לר' עזריאל זצ"ל והגשתי לו את הטיוטה של הספר "אהבתי"!!!

ואמרתי לו: יש לנו בעיה!!! אנחנו לא מסתדרים!!! הספר אהבתי!!! וככל מה שנאמר בסמינר הזה... זה... זה לא הולך ביחד... אנחנו מוכרחים איכשהו להגיע לעמק השווה... הוא לקח את הספר וקרא אותו...

ופה!!! בפרשת הדרכים הזו התפתח בינינו משא ומתן מרתק ומפעים!!! ויש לציין שהוא הסכים בקנאות עם כל מילה שכתובה בספר אהבתי... אבל!!! הוא עמד על כך שחוף מ"אהבתי" כי ישמע ה' את קולי... יש עוד משהו שיהודי צריך לשנן פעמים ביום... **"ואהבת"!!!** ואהבת את ה' אלוךך בכל נפשך ובכל מאודך... בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאוד מאוד... כלומר: צריך לדעת גם לקבל!!!

זה לא היה פשוט!!!! זו היה חיכוך מאוד מלטש ומכונן... תחשוב מה שזה... עומד לו אברך צעיר אבל שברירי- בעל מחבר ספר "אהבתי"!!! שכל דבר הגיע לי בתפילה... ואם אני שווה משהו זה רק מתפילות ותפילות... ואני מחבק בכל כוחותי את התפילה שהיא כל המשענת לי וזועק: אהבתי!!! אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני...

ובמקביל!!! מי עומד כנגדי??? עומד מולי אדם גדול!! יהודי איתן באמונתו!! ששום רוח שבעולם לא מזיזה אותו מנאמנותו לקב"ה... יהודי שעבר שואה ועל הדרך הוא גם חולה ל"ע במחלה... והעיניים שלו בורקות באור של כלה שנאמנת לבעלה ואומר: אני אחד עם הקב"ה בעיניים עצומות!!! אם ה' ישמע את תפילתי אז **קבלתי!!!** ואם הוא לא יקבל את התפילה שלי... אז אדרבה... **נתתי לזו!** נתתי לו כתר מלוכה בזה שאני מקבל אותו ונאמן אליו בכל מצב ואני ממליך אותו בזה...

אתה קולט את הניגוד הכ"כ קיצוני שהתרחש במפגש הזה????

המפגש בינינו לא היה פשוט!!! **כי... כי... כי זה באמת לא פשוט!!!!**

השילוב בין שתי הערכים היהודים האלו הוא מאוד מורכב!!! **אבל הוא אמיתי!!!!** כן... אבא שבשמים תובע מאיתנו את שני הניגודים האלו כאחד!! ו... ולא היתה לי הרבה ברירה... לא יכולתי לעמוד מול האמת הבהירה והכנה הזו... והסוגיה נפתחה... ושם!!! תוך כדי המשא ומתן... התפתח בינינו קשר מאוד אישי וקרוב... ותוך כדי נפתח גיליון שלהבת שהנושאים האלו נתבארו שם בהרחבה **זה הנושא של הספר "ואהבת"!!!**

ספר ואהבת הוא כמו חלק ב' של ספר "אהבתי"! איך משלבים "אהבתי" עם "ואהבת"??? איך מצד אחד להתפלל ולא להרפות... ואיך במקביל לדעת קבל באהבה... מה עושים כשהתפילה לא מתקבלת וכו' וכו'...

עכשיו: **אני יודע שזה נשמע מרתיע!!!** ומי כמוני יודע עד כמה שזה מרתיע... מה... בספר "ואהבת" אתה הולך להגיד לי שזהו?? נגמרו הישועות?? מהיום צריך לקבל באהבה את כל הצרות והקשיים??

אז לא!!! תהיה רגוע... זה בסדר!!! אל תשכח שאני עדיין העורך דין של הספר "אהבתי"!!! ואני מבטיח לך שהספר "ואהבת" לא נושך... אדרבה ואדרבה... בתור מחבר הספר "אהבתי" תסמוך עלי שאני בראש שלך... ואני מעיד בפה מלא שמאז שנחשפתי לתכנים האלו שנכתבים בספר "ואהבת" מאז החיים שלי השתנו **לטובה ללא היכור!!!** כך שאני באופן אישי מאוד מאוד ממליץ למי שקנה את ספר "אהבתי" שיקנה גם את ספר "ואהבת"!!! בתור ביטוח משלים... בתור השלמת הכנסה...

ולמה???? איך יכול להיות שהחיים שלי השתנו לטובה מהתכנים האלו??

את הנקודה הזו אני רוצה להסביר: ובכן: עד לפני שלוש שנים הייתי מחבר ספר "אהבתי"!!! הייתי התינוק של הרבש"ע... כל מה שהיה חסר לי... בכיתי... זעקתי... וגם קבלתי!!! ידעתי דבר אחד: שאבא שבשמים תמיד פה בשבילי!!! זו הרגשה נפלאה... הרגשה בטוחה... אתה מרגיש אהוב ומוקף בחמלה... אתה אף פעם לא מרגיש אבוד בעולם... תמיד העסק בשליטה... אבא אף פעם לא נעלם... אין חל"ת... אין שביעות... אני יכול להירדם לי בעריסה... ואבא ימשיך כל הזמן להישאר ער לידי וללסף אותי עם חיוך עד שאתעורר... (מי שההרגשה הזו חסרה לו מהילדות מוזמן בחום לקבל את זה בחזרה במלא חפניים מידו הרחבה המלאה והפתוחה)

כן... להיות תינוק של אבא שבשמים זו הרגשה נפלאה מאין כמותה!!!

אבל עדיין!!! משהו פה חסר בהרגשה... סו"ס כל תינוק יום אחד רוצה לצאת מהלול... כל ילד קטן רוצה להרגיש גדול... רוצה להרגיש שווה... ילד רוצה להרגיש אישיות... **זה היה עדיין חסר לזו!!!** ספר אהבתי **לא סיפק לי את החלל הזה!!!** ספר אהבתי תמיד השאיר אותי במקום של גמול... כן... אל תפחד... אבא'לה תמיד מחבק אותך... **אבל הלאה... מה הלאה?**

פה נעצרת!!! וכאן מגיעה הבשורה של ספר "ואהבת"!!!

מאז שר' עזריאל זיע"א לימד אותי את המשמעות הפנימית של הפסוק "ואהבת את ה' אלוךך"!!!

יכול לקבל ולהמליך אותו ית'!!

זה הנושא של הספר ואהבת'!! זה דבר שצריך לדעת אותו!! גם אם אנחנו לא אוהבים שם... ואני מודה בפה מלא שאני לא אוהב שם... בכלל לא.. אבל לפחות לדעת שיש כזה דבר!! לפחות להכיר את המפה הזו..

עכשיו: כאן חשוב להדגיש שהנושא הזה מאוד רחב!! ואתה מבין לבד שאי אפשר להקיף את זה במאמר אחד.. (ואם יש לך קושיות ותהיות... אז המענה על כך מובא בהרחבה בספר...) אז בשביל זה כתבתי ספר ו- כולי תפילה ותחינה.. שיתן ה' ויהיה בספר הזה חן מיוחד... שהדברים שנכתבים בו יתקבלו... יקלטו... שנזכה להאחיב שם שמים על הבריות...

ואני מביטי לך שלא תתחרט אם תקרא את הספר הזה!!

הסיבה שאני כ"כ פונה בתחינה... כי אני יודע שיש רתיעה מהנושא... ואני בעצמי חויתי את הרתיעה הזו... אבל לא!!! זה איכות חיים... והכי הכי אבא שבשמים מחכה לזה... בספר אהבתי כתוב שאפשר לנקוש על הדלת של הקב"ה... ואילו בספר "ואהבת" אנחנו ביחד מגלים שגם הקב"ה נוקש על הדלת שלי... גם לי יש מה לתת לו יתברך!!!!

ולסיום!!! בתור פרינציפ!! בסיומו של הספר בחרתי לחתום את הספר בכמה מאמרים של "יחזור להתפלל"!!! דווקא! בתור פרינציפ!! כדי להוציא ולשלול את הטעות הכ"כ מוכרת של אנשים שחושבים שאם אני מתחיל לקבל באהבה... אז זהו... מהיום אין מה להתפלל... אז דווקא! בשביל לשלול את הטעות הזו... בחרתי לסיים את ספר "ואהבת" בכמה מאמרים ששייכים לתכנים של "אהבתי..." להזכיר ולהודיע ולהיודע:

שקווה אל ה' חזק- בהתחלה!!! וקוה אל ה'- בסוף!!! רק באמצע... עד שתבא הישועה... כאן המקום שלי בתור יהודי לקבל באהבה!!

אל דאגה... הקב"ה אף פעם לא נעלם... ספר "אהבתי" אף פעם לא יורד מהמדף!! אל תחזור על הטעות שהייתה לי בתור ילד קטן... כשהייתי ילד קטן כל הזמן בקשתי מאבא איגלו... ועוד איגלו... ועוד קרטיב קרח... ואבא נתן לי... ואמא?? אמא אף פעם לא קיבלה... אף פעם לא ראיתי שאמא מתחננת שאבא יתן לה איגלו... הייתי בטוח שאמא לא מקבלת כלום... היום אני מבין למפרע שכשאני הלכתי לישון אמא קבלה מגנום!!! לא איגלו... רק ילדים קטנים מקבלים איגלו... אבל אמא מקבלת כרטיס אשראי וצ'ק פתוח... ועל הדרך אבא קונה לה משהו שווה... שווה שווה...

לא מפסידים מלהיות אמא!!! לא מפסידים מלהיות בן זוג של הקב"ה... וגם!!! תמיד אפשר לחזור להיות התינוק והגמול של אבא שבשמים...

יותר ממה שקראתי לפניכם... כתוב בספר... אני עכ"פ ממליץ בחום!!!

עברה עוד חצי שנה... ואני ממשיך לעמוד מול דלת נעולה... מול שערי שמים נעולים ואני שואל את עצמי בדמעות: למה הקב"ה כ"כ קשוח...? מה איכפת לו לתת לי ילדים?? מה בסה"כ ביקשתי... הרי הוא כל יכול... ואני כ"כ רוצה... אז למה הוא לא שומע את התפילה שלי??

ככה אני עומד מהעבר אחד של הדלת ושואל!!! ובאותה שעה מהעבר השני של הדלת... עומד הקב"ה ושואל אותה שאלה בדיוק!!! שמעלק'ע שלי... למה אתה כ"כ קשוח?? מה אני בסה"כ מבקש ממך... תפתח לי את הדלת... יורד עלי גשם... אני רוצה קורת גג... אני מחפש בן זוג... אני מחפש מישהו שיקבל אותי בלי תנאים... לא רק אם אני עומד בדרישות... ואיין!!! כולם עסוקים רק בלשנות את התכניות שלי... כולם רק מפגיזים אותי כל היום בסגולות לטרפד כל תכנית שלי... פתחי לי אחותי רעיתי... תתייחד איתי!!! תהיה אחד איתי... למה אתה משאיר אותי בחוץ??

אתה קולט מה שקורה פה?

אני עומד מצד אחד של הדלת ושואל למה הקב"ה מתנכר אלי...

ובאותה שעה הקב"ה שואל את אותה שאלה... למה אתה מתנכר אלי?? למה אתה לא מוכן לפתוח לי את הדלת ולהתייחד איתי??

תכל'ס... עברה שנה... ומשהו נסדק אצלי... התעייפתי... די... אין לי כבר כח להתפלל והקב"ה לא עונה... יום אחד החלטתי שאני מקבל את המצב שלי... אמרתי: רבש"ע... אני אמנם אמשך להתפלל... כי אני בטוח שיום אחד אתה תושיע אותי... **אבל בנתיים!!! אני מקבל אותך!!!** החלטתי שאם נכון לעכשיו אתה רוצה אותי ככה בלי ילדים אז אני משלים עם הנתון הזה... ומהמקום הזה אני כמובן ממשיך להתפלל... **בשניה!!!** בשניה שהפנמתי את זה!! באותו רגע הדלת נפרצה... ונשמע כרוז אדיר בכל העולמות... מזל טוב... הקב"ה מצא שידוך... הכלה פתחה את הדלת!!! זהו... מהיום יש קורת גג לרבש"ע... יש לקב"ה בן זוג... **נו... ואז מה קרה???** כעת אתה בטח מחכה להמשך הצפוי... שאז הגיעה הישועה... ובנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות??

לא!!! עזוב!!! הישועה כן הגיעה או לא הגיעה... לא זה הנושא...

הישועה של הקב"ה הגיעה!!! הנקלה בעיניך?? עד עכשיו האיבישטער עמד בחוץ... ראשו נמלא טל קווצותי רסיסי לילה... והנה!!! סו"ס אני הגעתי ופתחתי לו את הדלת!! מהיום יש לקב"ה קורת גג!!! זו לא בשורה משמחת?? הסכמתי להיות הבן זוג של הרבש"ע!! (אז כמובן שאח"כ ממילא הגיעה הישועה... בטח... כשהייתי מתייחד עם הקב"ה... אז על הדרך הוא זוכה ל"שעות איכות" שמביאות אלע ישועות מה שנקרא "משולחן גבוה קזכו לה...")

זה הנושא של הספר "ואהבת"!!! להבין שיש משהו גם מהעבר השני של הדלת!!! כשאתה מקיש על שערי שמים... אתה אמנם עומד מחכה מהצד האחד של הדלת... אבל יש עוד מישהו שמחכה מהעבר השני!!! **הלא הוא אבא שבשמים!!! גם הוא רוצה ממך משהו!!!** וכמו שהישועה שלך תלויה רק בו כעיני עבדים אל יד אדוניהם... ככה יש משהו שתלוי רק בך!!! רק אתה

פתאום הילד התבגר... זהו... אני כבר לא רק **מקבל** מוצץ ולא רק **מקבל** בקבוקי ולא רק **מקבל** נשיקה... לא!!! אני כבר מסוגל **לתת** לאבא את הכובע שלו... **ולתת** ולהגיש לאבא מנה אחרונה... ואפילו... אפילו **לתת** לאבא נשיקה!!! **הבנת מה קרה פה??**

פתאום הבנתי שאני פה **לא רק** בשביל **לקבל!!!** אני לא **רק** תינוק בן יום... שחי **רק** בתוך הבועה הפרנואית של עצמו... ועסוק בלוודא שיש לו את כככל מה שהוא צריך... **לא! הגיע הזמן לגדול בשנה**... ולהתענג גם על **נתינה!!!** אני **נותן** לאבא שבשמים כתר מלוכה!!! אם אני כעת מחכה לעוד ילד והישועה עדיין לא מגיעה... זה לא רק מסתכם בתסכול וזעקה של נו נו... אבא... די... אלא כל יום שמתעכב אני גם ממליך את הקב"ה בזה שאני מקבל את רצונו ואני אחד איתו בכל מצב!!

אני עושה פה משהו!!! בכל יום שהישועה עדיין לא מגיע אני נותן לקב"ה כתר מלוכה בזה שאני מקבל את רצונו!! ואני איתו בכל מצב!!

גם אני **נותן** לו יתברך!! לא רק **הוא נותן לי!!!**

אבל אל דאגה... אני גם ממשיך לקבל... ומקבל ומקבל הרבה מאוד... אבל בבית מתוקן מקבלים וגם נותנים... מקבלים נשיקות וגם מחזירים! כשאהבתי כי ישמע ה' קולי תחנוני... כשה' נתן לי את כככל מה שאני רוצה... הרגשתי שאני **מקבל** מה' נשיקה!!! אבל האם גם אני יכול **לתת** נשיקה לקב"ה?? אז כן!! כשאני רוצה משהו ה' לא נותן לי... פה ה' מזמין נשיקה! ה' רוצה שהפעם אני אפגין אהבה ואתן לו נשיקה!!!

אתה יודע איזה עוצמה יש **בלתת** נשיקה לה?? רק לשבר את האוזן:

יש פסוק איום ונורא בשיר השירים... **קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קווצותי רסיסי לילה... מה כתוב כאן?? מעשה שהיה כך היה:** עברו שנתיים מהחתונה שלי ועדיין לא היו לי ילדים... הייתי עצבני... מתוסכל... ממורמר... התחלתי להתפלל... קרעתי את השמים... עשיתי סגולות... הלכתי לצדיקים... בקשתי הבטחות... השתטחתי לאורך ולרוחב... ותכל'ס מה קרה באותה שעה???

באותה שעה קול דודי דופק!!! ה' נקש על הדלת שלי ושאל: בני יקירי... אני מחפש כלה... אני רוצה בת זוג שתסכים להתחתן איתי!!! מישהו שיסכים להיות אחד איתי!!! האם אתה מסכים להיות הכלה שלי??

ואני עמדתי מעבר הדלת... וענית: לא!!! בשום אופן לא!!!

מה... רצונך ית' שאני אהיה אחד איתך... שגם אם אתה לא תתן לי עכשיו ילדים... שאני בכל זאת אהיה שמח איתך? לא!!! לא בא בחשבון!!! אם אני לא מקבל הרגע ילדים... אני עצוב... ממורמר... אני אמנם חייב לקיים מצוות ואני אמשך להקפיד קלה כבחמורה... אבל אני ברוגז... הדלת נשארה נעולה!!! הקב"ה נשאר בחוץ... ואני נשארת מבפנים...

הפעקאלע שנשלח מידי ערב שבת לכלה בת השש...

קריאת מזל טוב נשמעה בירושלים תובב"א בבית משפחת ר' יונדב... מי התארס?? שושי!!! כן... השבוע מלאו לה שש שנים... והיום אביה ר' יונדב קיבל את דמי קידושיה מהצורבא מרבנן ר' זבידא הכהן... אמנם ר' זבידא הכהן הוא בחור בגיל שמונה עשרה ואילו שושי הקטנה היא בטה"כ בת שש... אבל אין הכי נמי!!! על מנת כן!!! בלאו הכי הוא מתכנן לשבת וללמוד לפחות עוד עשר שנים בישיבת שמעיה ואבטליון... כך שלא ממחרים לשום מקום... העיקר שזה שידוך נפלא... ענבי הגפן בענבי הגפן... בת תלמיד חכם לכהן!!! כן... ר' זבידא... כמה שהוא כהן מיוחס ותלמיד חכם מופלג... אבל הוא יודע את הגמ' ש"לעולם ימכור אדם כל מה שיש לו וישא בת תלמיד חכם" ולכן ברגע שר' יונדב שם עליו עין... והציע לו את בתו התינוקת... ר' זבידא מיד קפץ על המציאה!!! כזו בת תלמיד חכם בטח תקבל חינוך טוב ותוכל להיות אשת כהן...

כן... לא פשוט להיות אשת כהן!!! אשת כהן צריכה להיות אשה עם המון המון יראת שמים!! מטבח של כהן זה מטבח מאוד סטרילי... שצריך לאכול בו על טהרת תרומה על בסיס קבע... לא כל אחת מסוגלת להיות אשת כהן... צריך להיות אחת כזו שקיבלה יראת שמים מינוקת!! והשידוך נגמר בכי טוב...

ובעזה"ש כשיתרצו שני הצדדים אזי יהיה הנישואין... אבל בנתיים המעמד נעשה בבית המדרש... אפילו ללא נוכחותה של הכלה!! אביה ר' יונדב עמד וקיבל את קידושיה בעשרה... ברכת אירוסין נאמרה... ר' זבידא מסר את הכסף קידושיה... והנרות דולקות והמיטות מוצעות ונשים טוות לאור הנר ושמחות לה ואומרות שושי מתקדשת היום... שושי הגיעה למחרת לכיתה וכל הילדות שמחו איתה... זהו... חוזרים לשגרת אירוסין...

מאז האירוסין כל שבוע החתן שולח פעקאלע לכלה עם פתק לאבא!!! כל פעם יש הפתעה אחרת!!!

בשבת שאחרי האירוסין... היה זה בסוף חודש סיון... החתן שלח גרוגרות!!! והוא כתב בפתק לאבא... זה ביכורים!! אמנם דווקא השבוע זו לא המשמרה שלי וממילא אני לא אמור לקבל ביכורים... אבל זו המשמרה של החבר שלי... וכעת זה קץ התאנים... וחבר שלי קיבל הרבה תאנים לביכורים... והוא נתן לי... ואני רוצה לתת מזה לכלה... נא להקפיד שאף אחד לא יאכל חוץ ממנה!! סו"ס זה ביכורים... אבא הגיש את הפעקאלע לשושי הכלה... והזהיר את כל הילדים: זה שייך ררק לשושי!!! אף אחד אחר לא... שושי נטלה ידיים ולקחה את הפעקאלע ברוב חשיבות... כן... זה מהחתן... ואז מוישי רצה לראות... רק לראות... שושי הסכימה לו אבל רק לראות... ואז מוישי הגיע וביקש... שושי... תוותר לי טיפה... תני לי לטעום טיפה... שושי ילדה טובה!! היא מוותרת... היא כמעט ויתרה למוישי... ואז אבא הגיע וכמעט התעלף... שושי!!! בשום אופן לא!! לא לתת לאף אחד!! אבא ראה ששושי לא מבינה... אבא לקח את שושי והסביר לה: תביני שושי... מהיום שהתארסת לר' זבידא... את כהנת!!! את יכולה לאכול תרומה וקדשים... אבל רק את!!! כולנו... אבא ואמא ומוישי וכל הילדים... אנחנו נקראים זרים... לנו אסור לאכול את זה... זו עבירה מאוד חמורה... טוב?? סיים אבא ואמר: אין פה מה לוותר למוישי!! זה אסור לו!! מקסימום תני לו פיצוי אחר במקום... אבל את הגרוגרות האלו תחביאי ואל תביאי לאף אחד... שושי הנהנה בראשה חזק... כן אבא... אני אשמור על זה חזק!!!

שבוע הבא... פרשת קורח... ערב ראש חודש תמוז... ושוב הגיע פעקאלע מהחתן... ו... ומה הפעם??

היו... ענבים... בטח!!! "הוימים ימי ביכורי ענבים" (הפסוק הזה נאמר על ער"ח תמוז) והפעם יש הרבה ענבים!!! והנה הפתק לאבא... אבא לוקח את הפתק... שלום לכם... הפעם שלחתי גם בשבילכם... יש פה שקית גדולה וגם שקית קטנה... בשקית הגדולה יש ענבים של כרם רבעי שמישהו הביא לי... זה כולם... כולם יכולים לאכול... כמובן על טהרת מעשר שני!! אבל בשקית הקטנה יש ענבים במיוחד בשביל הכלה... זה ענבים של תרומת מעשר!! ידידי המשוער ר' בנימין הלוי עלה כעת למשמרתו בירושלים... והוא הגיע היישר מביצור הענבים כדי להביא לי את התרומת מעשר שהוא הפריש מהמעשר ראשון שהוא קיבל... ולכן את השקית הזו לתת רק לשושי!!! (נא להזדרז לאכול אותם לפני שהם יהיו צימוקים) ושוב אבא קורא לשושי: תראי... החתן שלח ענבים לכל המשפחה... אבל יש שקית מיוחדת שהוא שלח במיוחד בשבילך...

ואז אבא ישב עם שושי והסביר לה מה זה תרומת מעשר!!! ורק כהנים יכולים לאכול אותה... ואת כהנת... את יכולה לאכול... אבל למוישי אסור... וגם לאבא ואמא אסור... אבא הסביר לשושי... שכשתהיי גדולה את תהיי מאוד זהירה במטבח!! כי יהיה לך מטבח מיוחד של כהנים... מטבח שצריך להיות טהור... שושי בולעת בצמא כל מילה של אבא... היא נטלה ידים... ואבא אמר לה לברך אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וציוונו על אכילת תרומת מעשר... אמא סחחה דמעה... כן... שושי שלנו כהנת... לא יאומן...

ושוב עבר שבוע... ו... ומה הפעם?? מעניין מה יהיה ההפתעה השבוע?? הפעם הגיע פתק בלי כלום!!! מה קרה?? שושי כבר התאכזבה... מה... החתן לא שלח "משהו טוב"? היא הגישה לאבא את הפתק... והיא ראתה שאבא מתרגש... מה... מה קרה אבא?? החתן אמר שהשבוע זה בדיוק המשמרה שלו במקדש!! ולכן השבוע הוא היה עסוק בעבודה... ובעזה"ש לקראת שבת הוא ביא הפתעה מיוחדת... אבל יותר מאוחר... כמה דקות לפני שבת... תוק תוק... ר' זבידא מופיע עם בגדי כהונה צחורים!!! אגוטע שבת... הבאתי לכם חלות תודה לכל המשפחה... אבל זה?? החלות האלו?? זה רק לכלה!!! זה מורם מאיל תודה... כן... בכל קרבן תודה יש ארבעים חלות... ומתוכם לוקחים ארבע חלות ומניפים אותם וזה לכהן!!! אז החלות תודה הרגילים נאכלים בכל העיר לכל אדם ליום ולילה עד חצות... אבל המורם מהם (לכהן)?? אמנם כיוצא בהם! אבל נאכל לכהנים לנשיהם לבניהם ולעבדיהם... אז את זה לתת רק לשושי הכלה!!!

ומה אתה חושב... שושי... כמה שהיא ילדה בוגרת ויראת שמים... אבל סו"ס היא ילדה... ויום אחד פרצה מריבה בינה לבין מוישי... ומוישי התרגז ופתאום נעלם... וכצפוי... אחרי שתי דקות הוא חזר ואמר: הפכתי את המגירה שלך!!! שושי התחילה לבכות עד לב השמים... היא מיד רצה למגירה של מוישי... והופה... הפכתי גם לך את המגירה... אמא הגיעה לחדר וראתה את הסקנדל... שתי מגירות הפוכות...

אמא כעסה... תראו מה שעשיתם... איזה בלגן... מיד לעשות שולם ולסדר מהר את כל מה שהפכתם!!!

שושי ומוישי סו"ס נרגעו ועשו שולם... נו... ועכשיו צריך להחזיר את הסדר... רגע... יש פה כמה גרוגרות על הריצפה... למי זה שייך?? מאיפה זה נפל?? האם מהמגירה של שושי או מהמגירה של מוישי?? שושי כבר נרגעה... היא מוותרת למוישי!!! אבל אז אבא הגיע הבייתה... וזעק כולו... שכחת שושי?? אין מוותרת!!! זה תרומה... אוי ואבוי אם מוישי יאכל את זה... טוב... אין ברירה... היות ויש פה ספק... מוישי- אתה תוותר או תמכור את הגרוגרות שלך לשושי והיא תאכל את זה על טהרת תרומה... כן... אין צורך להוסיף יותר מידי... כל זה והרבה יותר גרוע מזה היה קורה אם חז"ל לא היו גוזרים שארסה לכהן לא תאכל בתרומה עד שתכנס לרשות בעלה!!! ודו"ק.

התנצלות: בשבוע שעבר נכתב מושפט שהקב"ה כביכול נעלב!!! הרבה אנשים העירו שלא ראוי לכתוב כך... ואני מקבל את הביקורת!!! אודה בכנות: שגם לי בשעת מעשה היה קשה לכתוב כזה מושפט... סו"ס המושג עלבון מתפרש אצלנו כחולשה... כעליבות... ולכן ההגדרה הזו בייחס לקב"ה לא היתה מתאימה!!!

אבל!!! צריך לדעת שיש לזה מקור בתורה... כלומר: מצינו שהקב"ה מאוד מתחשב בדברים שלנו וקשה בעיניו מה שאנחנו אומרים עליו... כך כתוב בפרשת כי תשא... כשמושה יורד מן ההר ואומר ליהושע: קול ענות אנוכי שומע, מפרש רש"י: "קול חירופין וגידופין המענים את נפש שומעיו כשנאמרים לו"!!! כתוב כאן שיש פה כביכול עינוי...

כמו כן בנביא מלאכי מצינו את הפסוק: **חוקו עלי דבריכם** - ופירש המצודות: ר"ל דבריכם קשים וחוקים עלי... ובאותו פרק מצינו עוד: **הוגעתם ה' בדבריכם** - "אתם מייגיעים לפני המקום בדבריכם, ודיבר הכתוב כלשון בני אדם כי הקל יתברך לא ייעף ולא יגע..."

אז אמנם המילה לא היתה במקום... אבל המושמעות עוודת אמיתית וכאן יש לנו עבודה להפנים שזה אכן כך!!!

---ישנה מענה נפוצה בתקופות אלו... שאין לנגיף הקורונה שם של "מגיפה" שהרי אחרי כל ההתפרצות וההתפשטות שלו... הוא עדיין נשאר אחוז מאוד מאוד קטן... והריש לנו גדרים מה נקרא "דבר" "עיר המוציאה חמש מאות רגלי ויצאו ממנה ג' מתים בג' ימים זה אחר זה... הרי זה דבר. פחות מכך אין זה דבר..."

חשבתו להעיר שאולי! אולי יש חלק בין **דבר ל--מגיפה**!!!

דבר זו מכה שפתאום מגיעה... פתאום מתים כך וכך אנשים... וזה לא נעשה בצורה של הדבקה!! אלא בצורה של "תופעה"!! כאן לא נותר לנו אלא לספור גולגולות... לצאת ולבדוק את היקף התופעה... עד כמה היא רחבה וגדולה ומקיפה... וכאן באמת ההתייחסות היא באופן יחסי!! אחוז נספים מול כמות האנשים...

לעומת זאת כשמדובר במגיפה??? כאן זה מה שנקרא "מכה מהלכת"!! זה שיש רק אחוז קטן של חולים... זה בכלל לא מצביע על התמונה האמיתית... כי האחוז הזה מהר מאוד פרה ורבה ועלול להכפיל את עצמו ולהגיע לממדים מבחילים... ממילא במגיפה המספרים או האחוזים הקטנים הם לא המדד של היקף המגיפה!! כי כל עיקרה של מגיפה מתחילה ממספר קטן שגדל למספר גדול... זה לכאורה סברא פשוטה...

--- **את ההבחנה הזו אנחנו אולי מוצאים בעשרת המכות**... היו שתי מכות: מכת דבר!!! ומכת בכורות!!! מכת דבר נקראת בשם **דבר**!!! ואילו מכת בכורות היתה נקראת בשם **מגיפה**... ועבר ה' **לנגוף** את מצרים... ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם **לנגוף**... ובאמת אם תשים לב במכת בכורות היתה בהלה מאוד גדולה... ותחוק מצרים על העם למחר לשלחם מן הארץ **כי אמתו כולנו מתים**!!! את סוג הבהלה הזו לא מצינו במכת דבר... כשהייתה מכת דבר פרעה לא מיהר לקרא למשה ולאחרן לומר להם שעוד מעט כל המקנה ימות... אדרבה... פרעה היה עסוק בלאמוד את ההיקף... וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד... ולמה?? אולי!!! אולי הסיבה היא שבמכת דבר פתאום מתים!!! ולא נותר לפרעה אלא לאמוד את היקף הנזק... לעומת זאת במכת בכורות... למכה היה אופי של מגיפה!!! וממילא ברגע שמתים הבכורות... אז מצרים בטוחים שעוד רגע כולנו מתים... ולכן זה שבארץ ישראל יש ב"ה מספר מועט יחסית של חולים... זה... זה לא סיבה להקל ראשו... על דרך אפשר...

סידור תפילה כל פה נוסח קורונה...

כשהגיע א' באיר והישיבות לא נפתחו... הייתי ממש במשבר... מה... וכי הקב"ה לא חפץ בעמל התורה של בחורי ישיבות?? וכי הקב"ה לא רוצה לפתוח לנו את הישיבות?? ככה הרגשתי... אני כבר חודש וחצי מסתובב עם התחושה הזו... מצידי אני מרגיש פה סוג של נזיפה... הקב"ה כביכול גירש אותנו מהישיבות... אבל השבוע פגשתי בחור אחד מתמיד וכן עליה... שעדיין לא הלך לישיבה והוא יושב לו ולומד בשקידה בבית המדרש שליד הבית... ושוחחתי איתו... שיתפתי אותו בכאב בתחושות שלי... שהקב"ה גירש אותנו מהישיבה וכו'... ומתי יוסיף שנית לקדשה??

אותו בחור ענה לי תשובה חדה כתער שהייתי בהלם מהתשובה שלו!!!

הוא ענה לי: **לא נכון!!! הקב"ה בכלל לא גירש אותנו מהישיבה.**

יש בית מדרש!!! יש בחורים!!! יש גמרות!!! יש סטנדרים וכסאות... יש תאורה... וכל מי שרוצה הבית מדרש פתוח והוא מוזמן לבא ולשבת וללמוד... ממילא זה לא נקרא שהי סגר לנו את הישיבות...

הייתי בהלם!!! פתאום תפסתי את הראש... אהה... הוא כ"כ צודק... הרי הבחורים ב"ה חיים... הבית מדרש ב"ה פתוח... הגמרות ב"ה קיימות... יש גם אוצר ספרים... הכל יש... הכל פתוח... זאת אומרת: הקב"ה לא באמת סגר את הישיבות!!! המושג ששמו ישיבה קיים!!! כל הרכיבים והמרכיבים של מהות הישיבה קיימים... רק מה??

הקב"ה סגר רק את התפאורה ש מ ס ב יב לשיבה... רק זה נסגרה!

אם הלכת לישיבה מפותצת עם שם מסוים... ורק בשביל זה הלכת לישיבה... אז את זה באמת הקב"ה סגר לך!!! אם הלכת לישיבה בגלל שרצית להתרועע עם החברים? את המועדון הזה בהחלט הקב"ה סגר!

אם הלכת לישיבה בשביל שתוכל לעשות כל מיני דברים שבבית אתה לא יכול לעשות... החגיגה הזו בהחלט נסגרה!!! אבל חוץ מזה... עצם המושג זקן ויושב ב-**ישיבה** נשאר!!! ה"נטו" ישיבה חי וקיים ולא זע בכחאז זה! אתה קולט?? **ברגע אחד השתנתה לי את כל התפיסה**... אני כבר חודש וחצי יושב ומתאבל על הישיבות שעדיין לא נפתחו... ופתאום מגיע בחור ומעמיד אותי במקום... אדוני... הישיבות לא סגורות!! וכי אנחנו בתקופת הרומאים שגזרו על עסק התורה??? הכל פתוח... מי שרוצה יכול ללמוד והכל פתוח... אדרבה ואדרבה!! מרוב שהקב"ה חפץ בישיבות באמת... אז הקב"ה עשה סינון... וסינון את כל המסביב... והשאיר לנו רק את הנטו ישיבה... הקב"ה ניטרל סגר את כל התפאורה שמסביב... את כל הרישומים וכל הסיסמאות שמסביב והשאיר לנו תורה בטהרתה...

כשאני חושב על זה... אני קולט שזה נכון ביחס להרבה ערכים אחרים... **לדוגמא**: לפני חודש כל הזמן ביכינו את זה שהקב"ה סגר לנו את הבית כנסת!! ופתאום אני חושב לעצמי... רגע רגע רגע... הקב"ה באמת סגר לנו את הבית כנסת?? מי אמר שהקב"ה סגר??

אני לא מדבר על אלו שבאמת לא יכלו להתפלל במנין... אבל אני מדבר על עצמי ועל הרבה יהודים כמוני שגם כשהבנתי כנסיות היו סגורים התפללנו שלוש תפילות במנין... היה לנו קריאת התורה... היה לנו קדיש וקדושה... ואפילו יזכור... וברוב המנינים המאולתרים שהיה אפילו ברכת מעין שבע בליל שבת... (ברכת מעין שבע זה קוד הלכת שמוכיח על תפילה קבועה בבית כנסת קבוע... והרבה פוסקים הכריעו בשלב מסוים שמנייני הקורונה נחשבים כמניינים קבועים...) אם ככה: אני פתאום שואל את עצמי... למה באותה תקופה כולנו הרגשנו שה' סגר לנו את בית הכנסת??? למה?? תצביע לי על ערך רוחני אחד שהיה לך בבית הכנסת הקבוע ולא היה לך במנין המאולתר? תביא... תביא משהו אחד... נו... תגידי משהו...

שתיבן: עם ישראל מתאבל על זה שה' גירש אותנו מבית המקדש!!! בטח!!! את זה אני מבין... מתוך תרי"ג מצוות... יש לנו יותר מ-150 מצוות שניתן לקיים אותם רק בזמן שביהמ"ק קיים... וממילא ברגע שביהמ"ק נחרב באמת הפסדנו כליש' מותר"ג מצוות וזה נורא!! אני מבין על מה אנחנו מתאבלים... **אז זהו שכאן!!!** כשה' הוציא אותנו מבית הכנסת והתפללנו בבלוק של המנין... אני מנסה כעת לחפש מצוה אחת שהיה לך במנין של בית הכנסת... ולא היה לך במנין של הבלוק???

אינון! אינון! אם ככה אז למען ה': למה כולנו הרגשנו כ"כ חזק שה' סגר לנו את הבית כנסת??? במה זה מתבטא??? הרי למעשה הכל נשאר??

אז חשבת על זה הרבה... ולא נעים... גיליתי משהו די מביש...

(אני קצת צני... אל תחך את זה ממש ללב... בהמשך אני אשתדל לעזר את ה...)

שה-לכה דודי!!! זה הסיפור!!! כשהתפללנו בבלוק של הבנין והגיעו ל-לכה דודי ופתאום עשו את הניגון של ויזניץ... **אז קלטתי שה' גירש אותי מבית הכנסת!!!** כי אני רגיל לניגון הליטאי שאני מכיר... וברגע שניגנו שם ניגון אחר... זה פתאום הרגשתי גלות... **שהקב"ה גירש אותי מבית הכנסת שליני???** כשזנכרתי בכל החברה "לענין" מהבית כנסת שלי... שהם בשכבת הגיל שלי והם בראש שלי ובמגזר שלי... ובסוף התפילה היינו יוצאים החוצה ומפטפטים ונחמד ואוירה טובה... כשמידי פעם נזכרתי בהם בגעגועים... אז עלתה בי לפתע מחשבה נוגה שאו... **הקב"ה גירש אותנו מבית הכנסת!!!** איפה החחברה... ובפרט... כשזנכרתי בערב גיבוש האחרון שהיה לקהילה שלנו... שעשינו תכנית פטרויטית... והגענו יחד למסקנה מגובשת שהקרילה שלנו ממש מתפתחת... ואם רק נמשך יחד להתאחד בבית הכנסת אנחנו ממש מקדמים להקצאת מרגש... כשזנכרתי בזה... אז פתאום נזכרתי **שה' גירש אותנו מבית הכנסת**... במילים אחרות: ה' אף פעם לא גירש אותנו מבית הכנסת!!!

אלא מאי?? ה' גירש אותנו מבית כנסת חניכי... הקב"ה גירש אותנו מביהמ"ק דחסידי... מכל השמות לוואי האלו... מזה בהחלט הקב"ה גירש אותנו... אבל מהבית הכנסת עצמו?? מבית ה' עצמו?? הקב"ה אף פעם לא גירש אותנו!! כן... הקב"ה גירש אותנו מכל **המסביב**... מסביב לבית הכנסת עצמו יש הרבה תפאורה והרבה שיקולים סביבתיים... ומזה בהחלט הקב"ה גירש אותנו... אבל מבית הכנסת עצמו??? לא!!!

לכלי מה הדברים אמורים?? לאן אני חותר??

אז זהו!!! כעת אני רוצה להתנצל ולחזור בי ממה שאמרתי...

כי לא!!! אני לא צודק... הייתי יותר מידי ציני!!! זלזלתי בהרגשה הטהורה שהייתה לנו מחוץ לבית הכנסת **וזה לא נכון!!!** ברור שהאבן שהיה לנו בריחוק מבית הכנסת... זה היה כאב אמיתי וטהור שהגיע מרגש יהודי שבאמת מתגעגע לבית ה'!! וחס ושלום לזלזל בזה... **רק מכל מהלך זאת? באמת למה הקב"ה גירש אותנו מביהמ"ק??**

כי... כי ס"ם על בית הכנסת נאמר: **"סביב רשעים יתהלכון..."** מסביב לבית הכנסת יש המון המון נושאים אחרים ושוליים שמסתובבים סביב סביב הנקודה ומסיחים את הדעת מהנקודה עצמה... ולפעמים מרוב ה"מסביב" אנחנו עלולים לאבד את ההנהגה הקבועה...

של הביהכנס"ס...

ולכן!!! לכן הקב"ה שלח אותנו לתקופת ריענון... כדי להחזיר ולמקד אותנו מול הנקודה עצמה!!! הקב"ה לא גירש אותנו מבית הכנסת... אבל הוא כן גירש אותנו מכל **המסביב**... הקב"ה ניטרל את כל **המסביב**...

כל החברים שלי מבית הכנסת התפזרו איש איש לביתו... כל המנגינות וכל הנוסח וכל המנהגים המסוימים זזו לצד... כל החזקות והמקומות הקבועים והסידור הכחול והסטנדר האדום... כולם נשלחו לחל"ת... ועם מה נשארתי?? **עם נטו תפילה!!!**

עמדתי שם בבלוק של הבנין מול תפילה נטו!!! פגשתי את התפילה כמות שהיא ללא המסביב שלה!!! ובמשך יותר מחודש ימים התמקדתי והתייחדתי מול התפילה בטהרתה!!! ואחרי!!! אחרי חודש ימים של התמקדות מול נקודת התפילה בטהרתה!! כעת הגיע הזמן לחזור לבית הכנסת... לחזור ולפגוש את המסביב... המסביב הזה הוא חיובי... אבל רק בתנאי שמזהים מה היא ההנהגה הקבועה ומה המסביב לה...

נו... תכל"ס... למאי נפקא מינה?? אז הנה...

מצאתי שיטה חדשה איך להרתיע עם עצמי!!! הרי כידוע... כשחזרנו לבית הכנסת לכולנו היה ברור שצריך להתחזק בתפילה ובקדושת בית הכנסת... אז גם אני החלטתי להתחזק ולהתפלל יותר טוב... לא לדבר וכו'... נו... תכל"ס... איך אני אוכף את זה?? איך אני מצליח להרתיע את עצמי?? אז הנה!! מצאתי איום חדש ומדהים!!! החלטתי על פרק זמן מסוים שאם אני לא מתפלל כמו שצריך... אני מתחיל ללכת להתפלל לא פחות ולא יותר בבית כנסת של ויזניץ... **אין לך מושג איך זה מרתיע אותי!!!** ואני ממש ממליץ את זה בחום... ויזניצר יקר: אתה רוצה להרתיע את עצמך...?? אתה רוצה להפסיק לדבר בביהכנס"ס?? תאיים על עצמך שאם אתה לא מפסיק... שבת הבאה אתה אצלנו... אצל הליטאים... **ואני חושב שזה עונש מאוד מאוד חיובי!!!**

אתה יודע למה?? כי בינינו... למה אני כ"כ מפחד להתפלל בויזניץ?? כי אם אני אכנס להתפלל בויזניץ... **אני באמת רק אתפלל!!!** כי הבית כנסת שלי זה הבית שלי... זה השטעטאלע שלי... זה החברים שלי... אבל בשבילי להתפלל בויזניץ?? **זה נטו להתפלל!!!** בלי שום מסביב... **אל תעשה לי את זה!!!** אתה מחזיר אותי לסייטים של הקורונה...

אז הנה!! **בדיקו זה!!! בדיקו זו הנקודה** שה' רצה שנוציא מהקורונה... ה' רצה למקד אותנו מול ההנהגה של התפילה... תזכרו שכשמגיעים לבית הכנסת מגיעים **ל ה ת פ ל ל ל !!!** הסיבה שבקורונה אתה הויזניצער התפללת איתי ואני התפללתי איתך... כי ה' רצה להזכיר לנו שלבית כנסת באים רק בשביל להתפלל!!! אני אתה כבר מתפלל כמו שצריך... אז על הדרך אין בעיה... תתפלל במקום הטבעי שלך ובסביבה הטבעית שלך ותרגיש טוב... אבל אם זה גורם לך שאתה מתחיל לשכוח בשביל מה באת לכאן... **אז קדימה!!! תחזור להתפלל בנוסח קורונה**... תלך להתפלל במקום כזה ששם תוכל רק להתפלל!!! ולכן אני חושב שהאכיפה הכי יעילה והחיוזק הכי מרענן שאפשר להתחזק בתפילה זה לעשות תקופת ריענון בבית כנסת אחר... מומלץ בחום!!! בא נשאר לזה קוד: **סידור תפילה כל פה נוסח קורונה!!!** תהיה את עצמך... אם אני לא מתפלל מול סידור תפילה כל פה כמו שצריך... אני מאיים להחליף את זה לסידור נוסח קורונה... לעת עתה... האיום הזה עדיין מרחף עלינו משמים!!! אז בא נעשה אנחנו דין למטה...

ואתו סיפור בדיקו... זה מה שקורה בישיבות... הקב"ה אף פעם לא סגר את הישיבות!!! הקב"ה סגר את המסביב!! כן... זה עדיין עצוב... ס"ם צריך את המסביב... הנה... קשה לבחור ישיבה לשבת וללמוד לבד... בלי אוירה... ובלי כל המסביב... ברור שכולנו תפילה שהמסביב הזה יפתח... אבל לבנתיים!!! למה הקב"ה סגר את המסביב הזה???

כדי למקד אותנו!!! בחור ישיבה יקר: תדע מה ההנהגה של הישיבה ומה המסביב... ההנהגה של הישיבה זה להיות בן עליה!!! לקום כמו יהודי ולחיות כמו יהודי ולעמול בתורה בעמל וגיעה... אחרי שזו הנקודה... עכשיו יש ישיבות כאלה ויש ישיבות כאלה... יש ישיבות יותר מפורסמות ויש יותר פתוחות... ויש כל מיני הגדרות שוליות וסביבתיות... אבל כל זה מסביב!!! ואם עשינו את הטפל עיקר... ומרוב המסביב איבדנו את הנקודה... זה בשביל זה! הקב"ה כעת ניטרל אותנו מהמסביב... הקב"ה קילף וגידר את כל התפאורה החיצונית והשאיר רק את הנקודה!! מי שרוצה לשבת וללמוד יכול המיד להיכנס לבית מדרש וללמוד... יש ישיבות שבכלל... הישיבה פתוחה למי שחשקה נפשו בתורה... פתאום אין כללים... אין סדרים... אין משחקים... ואין טיוחים... תחליט מי אתה ולפי זה תבא!!! בתקופה הזו הקב"ה רוצה להפגיש אותנו עם נקודת הישיבה!!! עם הנקודה הטהורה והנקיה ששמה בחור ישיבה... אחרי שנוזהה את הנקודה הזו... אז נוכל להחזיר את המסביב...

ואחרון צביב... אני מאוד מרחם על אלו **שמחתנים** בתקופה הזו... מסכנים... כשם התארוסו עדיין לא היה קורונה... והם מצידם חלמו על חתונה נורמלית... על אולם מפואר... על תזמורת לענין... והרבה חברים שמגיעים לחתונה... והנה... כל החלום הזה התנפץ להם!! אנחנו מאוד מרחמים עליהם... ואני חושב שצריך להתייגע במחשבות איך לפצות אותם לאורך השנה ראשונה... (מי מוכן להרים את הכפפה בנושא הזה?)

אבל!!! אלו שמתארוסים עכשיו... אני ממש ממש לא מרחם עליהם!! **אדרבה... אני מקנא בהם**... ולמה?? הרי מי שמתארס עכשיו יודע בדיוק לקראת מה הוא הולך... הוא יודע שאין מה לבנות על חתונה נורמלית ולא על תזמורת ולא על אולם מפואר ולא על הרבה משתתפים...

נו... אז למה אתה מתארוס?? **כי... כי... כי אני רוצה להקים בית!!!** אה... ככה? זו הסיבה שאתה רוצה להתחתן? אשריך!!! אני מקנא בך!!! איזו מחשבה בוגרת!! איזה קליעה ישששש לנקודה!!! בזכות הקורונה... הקב"ה קילף את כל השטויות שמסביב לחתונה ואתה זוכה לגשת לחיי הנישואין מהמקום הכי בנוי והכי בוגר בעולם... הלוואי עלי... הבנת? הבנת מה הרווחת מהקורונה הזו??